

вечеря. Цѣлуни ѝ зарадъ мене ржката и ѝ кажи, че всѣки день ще ѝ давамъ хлѣба си“.

И така, малкиятъ Никола, като носѣше хлѣбъ на майка си, облѣкчи страданията ѝ, която слѣдъ нѣколко врѣме оздравѣ. Никола и Райна пакъ започнаха да си ядатъ хлѣба, защото нѣмаше кому да помагатъ съ него.

ЦАРЬТЪ НА ПТИЦИТЪ.

Орелътъ още отъ старо врѣме е билъ нареченъ царь на птицитъ. Той, може би, е заслужилъ това име повече съ силата си, отколкото съ красотата и благородството си.

Отъ всички птици само орелътъ е достигналъ това искусство, да може да се издига чакъ до синитъ небеса — наредъ съ сивитъ и тъмни облаци. За него голѣмата височина не е нищо, защото само за нѣколко секунди, той може да слѣзе на повърхността на земята, безъ да осѣти такава умора, каквато ние осѣщаме отъ дългото пжтуване.

Голѣмото разстояние — отъ облацитъ до земята — никакъ не прѣчи на орела да може да вижда тѣй, както ние виждаме близкитъ прѣдмѣти по земята. Неговитъ очи могатъ да забѣлжватъ движението и на малкитъ пиленца около майка си.

Силата на орела е до толкова голѣма, че той може свободно да хвърчи изъ въздуха и при най-страшнитъ бури, да издига отъ лицето на земята цѣли овци, кози, даже и малки дѣца доста на високо. Тѣзи случки се срѣщатъ повече въ Швейцария, Америка и др., кждѣ-